

**Αθανάσιος
Μπερούτσος**

Λεμφοκύτταρα

**EOS
ART
GALLERY**

Αθανάσιος Μπερούτσος

T λεμφοκύτταρα

Παίζοντας με τα γράμματα, εκεί που ο *Μύθος* παίρνει την ορθή του θέση Θέσης, ο *Θύμος* ή ίσως και *Θυμός* κάνει την εμφάνισή του και μοιραία ο εικαστικός ανάγει το «παιχνίδι» σε σχέδιο.

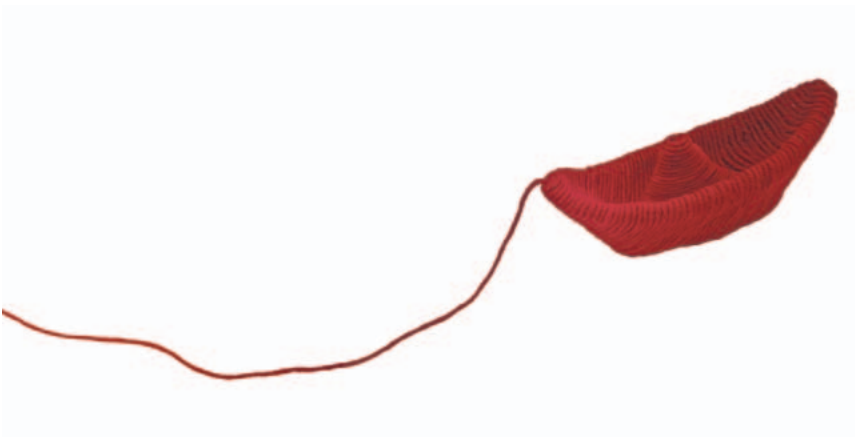
Έτσι γεννιέται το T. Αλλά τι είναι το T;

Στη Φιλοσοφία, το T είναι ο χώρος των εναντιοτήτων. Η ζυγαριά θα μπορούσαμε να πούμε, όπου το καλό και το κακό ή ίσως ο ήρωας και ο δαίμονας συνυπάρχουν, ώστε να μπορέσουμε κάποτε, εμείς οι ψυχές, βγαίνοντας από τις γήινες σπηλιές μας, να βρούμε ποιοι πραγματικά είμαστε. Στην Ιατρική, τα «T λεμφοκύτταρα» είναι τα κύτταρα που έχουν τυπωμένη πάνω τους την μνήμη.... Τυχαίο; Ο Αριστοτέλης έλεγε πως «τύχη είναι η άγνοια των γεγονότων»... Η άγνοια του ποιοι πραγματικά είμαστε, πέρα από ονόματα, εργασίες, ρόλους....

....«κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη, δώσ' της κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινήσει....»

Κάπως έτσι αρχίζει και το παραμύθι του Ήρωα Θησέα, που μ' ένα κουβάρι - *Μίττο*, κίνησε να βρει την ορθή διαδρομή για να σκοτώσει τον Δαίμονα Μινώταυρο....

Συνηθίσαμε να ακούμε την μυθολογία σαν απλό ρηχό παραμυθάκι, ίσα ίσα για να μας πάρει ο ύπνος και χάσαμε μέσα στον λήθαργό μας την ουσία.

Φτιάξαμε πόλεις μεγάλες, θεόρατες, λαβυρινθώδεις για να κρύψουμε τις παιδικές μας εσωτερικές φωνές. Δώσαμε ρόλους, αξίες, εργασίες, εξουσίες, ονόματα, ιδιότητες, ορισμούς, αφορισμούς, τακτοποιήσαμε τις μικρές ζωές μας σε κουτάκια και έτοιμοι πια, «προστατευμένοι», αφεθήκαμε στην πορεία του χρόνου....

Εκεί που ο πρώτος παλμός ζωής άρχισε να γίνεται έμβρυο, όλες οι πληροφορίες, όλοι οι κώδικες, τα διαβατήριά μας ήταν κιόλας έτοιμα για το ταξίδι της γέννησης.... Η πρώτη μας ανάσα, το πρώτο κλάμα, οι πρώτες φυσικές μας ανάγκες, η μυρωδιά - η πρώτη μνήμη- της μάνας τροφού.....

Όλοι μας έχουμε μια δεύτερη ευκαιρία, μεγαλώνοντας να γίνουμε Ήρωες, ακόμα και οι Δαίμονες....

Όλα τα παιδιά είναι αγγελούδια, χωρίς αμαρτίες, χωρίς αιματοβαμμένα χέρια, χωρίς διεστραμμένα μυαλά και όλα είναι αγνά και έτοιμα να μπουν στον Παράδεισο....! Όλα; Δηλαδή και οι τύραννοι, οι βιαστές, οι δολοφόνοι, ακόμα κι αυτοί υπήρξαν παιδιά;! Οι ήρωες υπήρξαν παιδιά, και, ως παιδιά, είχαν όνειρο να γίνουν ήρωες;!

Είναι η συνήθεια που καθορίζει τις ζωές μας. Είναι η πραγματικότητα που μας προσπερνάει ή καλύτερα, που μας διαπερνάει και μας αφήνει λειψούς θεατές. Παίζουμε παιχνίδια στρατηγικής και εξουσίας, γινόμαστε υπερδύναμοι, κι έτσι μαθαίνουμε πως τα πάντα είναι σαν ένα παιχνίδι, αληθινό είναι μόνο αυτό το μικρό προσωπικό μας κομμάτι....τα χρήματα, το ωραίο σπίτι, οι σπουδές, η οικογένεια, ξέρεις, όλα αυτά τα καθώς πρέπει που είμαστε προγραμματισμένοι να κάνουμε, ν αγοράσουμε αυτοκίνητο και φυσικά, μα φυσικά να γίνουμε Ήρωες!

Κάπως έτσι θαρρώ, ξεκληρίστηκαν κι οι τελευταίοι δράκοι και δεινόσαυροι. Έλεγε ο βασιλιάς της χώρας στον επίδοξο γαμβρό του, αν θέλεις το χέρι της πριγκίπισσάς μου,

σκότωσε το τέρας που μας καίει τα σπαρτά και τρομάζει τους φορολογούμενούς μου. Πήγαινε και το αμούστακο παιδί, να κυνηγήσει τα όνειρά του, ξεκλήριζε την χλωρίδα και την πανίδα που «ενοχλούσε», γινόταν ο καλός, ο τέλειος, ο Ήρωας, αν ήταν ο χειρότερος ή ο καλύτερος άνθρωπος στον κόσμο, κανέναν δεν ένοιαζε....

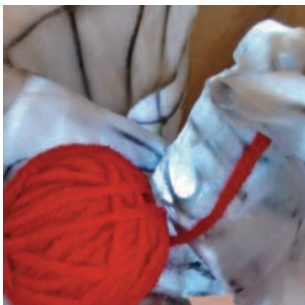
Αλλά την Ιστορία την γράφει πάντα ο νικητής, γιατί απλά ο νικημένος δεν είναι και τόσο ζωντανός για να την γράψει!

Μετά λοιπόν τον αφανισμό των Τεράτων, των Πελώρων και των Δαιμόνων από τους «μικρούς» «μικροσκοπικούς» Ήρωες των παραμυθιών, κάποιοι είδαν την αδικία και σκεπτόμενοι την ανάγκη που οδηγεί τα πάντα σε διαδρομές, θεώρησαν πως για να μπορούμε όλοι μας να συνυπάρξουμε σ αυτόν τον πλανήτη, πρέπει εμείς οι μικροί να «προστατευόμαστε» τα Τέρατα - Δαιμόνια - Πέλωρα.

Ανοίγοντας την κουρτίνα της λήθης, το φως ορμά μέσα μας και μας τυφλώνει αν δεν είμαστε έτοιμοι να το δεχθούμε ως την πραγματική μας φύση, και, η πραγματικότητα είναι πως όλοι μας διαθέτουμε και τους δύο ρόλους. Όλοι μας δηλαδή είμαστε εν δυνάμει τόσο Ήρωες όσο και Τέρατα, τόσο μεγάλοι όσο μικροί, είναι οι επιλογές μας που μας «χαρακτηρίζουν» τελικά.

Έτσι απλά, μπορούμε να πούμε πως στα δίπολα που επιλέχθηκαν σ αυτήν την έκθεση - καταγραφή, οι Ήρωες είναι οι διάφορες μορφές εξουσίας πάνω στους Δαίμονες- Πέλωρα, ιδωμένα με μια σαρκαστική διάθεση, απλά γιατί η πραγματικότητα είναι πολύ ακραία!

Όλα τα δίπολα προέρχονται από την μυθολογία που κατευθύνει ως φαίνεται τις ζωές μας πάντα και παντού!!!

Κόκκινο Κουβάρι (2016)
Χάλκινο σύρμα, χαρτί, μαλλί, led

Θησέας και Μινώταυρος (2015)
Γλυπτική εγκατάσταση,
Σχέδιο με κάρβουνο και Συρμάτινη Φιγούρα

Περσέας και Μέδουσα (2015)
 Γλυπτική εγκατάσταση,
 Σχέδιο με κάρβουνο και Συρμάτινη Φιγούρα

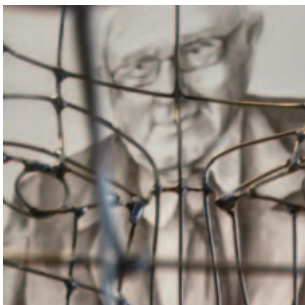
Οιδίπους και Σφίγγα (2016)
Γλυπτική εγκατάσταση,
Σχέδιο με κάρβουνο και Συρμάτινη Φιγούρα

Δίας και Τυφώνας (2016)
Γλυπτική εγκατάσταση,
Σχέδιο με κάρβουνο και Συρμάτινη Φιγούρα

Πειρίθους και Κένταυρος (2016)
Γλυπτική εγκατάσταση,
Σχέδιο με κάρβουνο και Συρμάτινη Φιγούρα

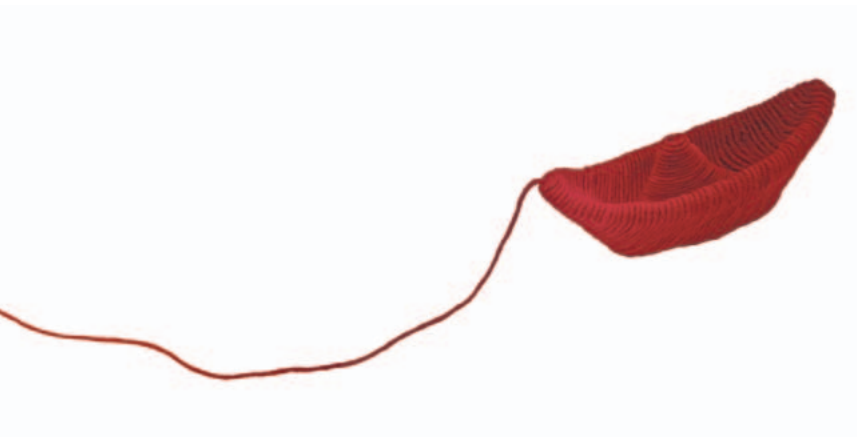

Αθηνά και Άρης (2016)
Γλυπτική εγκατάσταση,
Σχέδιο με κάρβουνο και Συρμάτινη Φιγούρα

Βελλεροφών και Χίμαιρα (2016)
video 3:21 min

Αθανάσιος Μπερούτσος

Γεννήθηκε το 1969 στο Baden της Ελβετίας.

Το 1999 αποφοιτεί από την Α.Σ.Κ.Τ. Αθηνών στον τομέα της Γλυπτικής με δάσκαλο τον Θεόδωρο Παπαγιάννη. Με υποτροφία ERASMUS, το 1995 φοιτεί για 3 μήνες στην ΑKADEMIE DER BILDENDEN KÜNSTE του Μονάχου, με δάσκαλο τον H. Sauerbruch.

Το 2003 έλαβε Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Εξειδίκευσης στις «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης».

Από το 2000 συνεργάζεται με πολλούς καλλιτέχνες στην δημιουργία, επεξεργασία και υλοποίηση βίντεο, πολυμεσικών εφαρμογών, ιστοσελίδων, ηλεκτρονικών και γλυπτικών κατασκευών και συμμετέχει σε Ερευνητικά Προγράμματα στο πεδίο Τέχνης και Τεχνολογίας της Α.Σ.Κ.Τ.

Από το 2007 έως και το 2013 διδάξε Γλυπτική ως επιστημονικός συνεργάτης (Π.Δ. 407/80) στο Τμήμα Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Έχει παρουσιάσει δουλειά του σε 6 ατομικές και πολλές ομαδικές εκθέσεις.

website: <http://www.beroutsos.gr>

e-mail: beroutsos@yahoo.com